2013. október 3., csütörtök • LXXI. évfolyam • 231. szám, 16 oldal • 230 forint, előfizetőknek 150 forint • www.nol.hu

NÉPSZABADSÁG

Hernádi Zsolt Mol-vezér felkerült az Interpol körözési listájára

- A magyar kormány szerint politikai nyomásgyakorlásról van szó.
- A Fővárosi Törvényszék megtagadhatja a kiadatást. **Az ügy →4**

SZÍV KENI A PÖCCRE INDULÓ MOTORT

Kultúra →12

Álomsziget A kormány saját maga zúzza porrá a sukorói védekezését

Milliárdok a befektetőnek

Varga G. Gábor

Ötmilliárd forintba már bizonyosan belekerült az adófizetőknek az a módszer, ahogyan a kormány le akarja zárni az úgynevezett Álomsziget-beruházást. Ráadásul ezzel megalapozzák a sukorói befektetőkkel folytatott, Washingtonban zajló választott bírósági per elbukását is, ami további tízmilliárdokba kerülhet.

„Folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés, hivatali visszaélés” – ez áll abban a közleményben, amit *Budai Gyula* elszámoltatási kormánybiztos adott ki 2010-ben arról, hogy az Álomszigettel kapcsolatban feljelentést tett a Központi Nyomozó Főügyészségen. Nem egészen három év alatt alapvetően megváltozott a kormány hozzáállása: egy szeptember huszadikán kelt kormányhatározat ugyanis ötmilliárd forintot rendel kifizetni annak a befektetői csoportnak, amelynek legismertebb tagja a londoni és izraeli tőzsdén jegyzett Plaza Centers. Ez az izraeli *Motti Zisser* és cége, az Elbit Imaging érdekeltsége. Négymilliárdért a Hajógyári-szigeten található ingatlanokat vásárolja vissza az állam, egymilliárdba pedig az kerül, hogy lezárják a 2008-ban kötött kaszinókoncessziót.

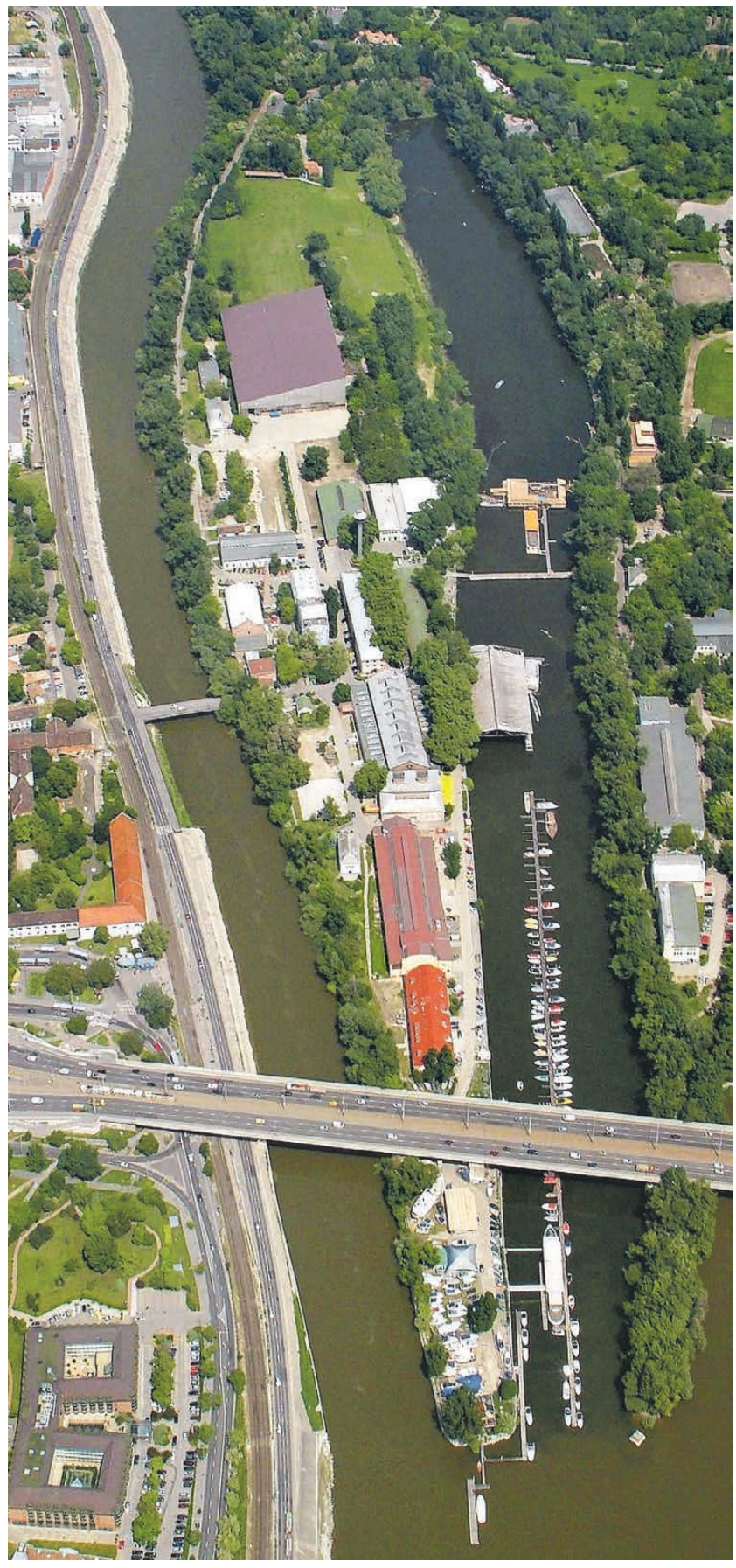
Ez kérdések sokaságát veti fel. Az állam 2003-ban a sziget 32 hektáros csücskét 4,6 milliárd forintért adta el, majd miután kiderült, hogy ennek része a védettség alá tartozó Hadrianus-palota is, ezért azt 1,03 milliárdért visszavásárolta. Vagyis a befektetőknek 3,6 milliárdba került az ingatlan, amit közben hasznosítottak is, a céges beszámolók szerint évi több százmillió forintot kasszíroztak az ingatlanok bérbeadásából.

– A befektetés az elmúlt tíz évben nagyjából megtérült – véli blogjában *Tátrai Miklós*, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. volt vezetője, akit a Sukoró-ügy kapcsán hűtlen kezeléssel vádol a Központi Nyomozó Főügyészség, amely az Álomsziget ügyében nem talált bűncselekményt.

Ámbár nem kizárt, hogy előbb-utóbb újra a látókörükbe kerül az ügy, igaz, ezúttal azért, mert fölmerülhet a hűtlen kezelés gyanúja. Nem tudni ugyanis, hogy készült-e a telkek jelenlegi értékét megállapító értékbecslés a kormányhatározat kiadása előtt. Ez ugyanis igencsak kívánatos lett volna. A válságot követő ingatlanpiaci folyamatok, valamint az ingatlanhasznosításnak kormányhatározatban is rögzített célja – közparkot akarnak kialakítani – semmiképpen sem indokolja, hogy a telket tíz százalékkal magasabb áron vásárolják vissza, mint amennyiért egykoron eladták. Megkérdeztük a Nemzetgazdasági Minisztériumot, készült-e értékbecslés, de nem közöltek részleteket arra hivatkozva, hogy a tranzakció még nem zárult le. Azt sem tudni, hogy tárgyaltak, illetve megállapodtak-e a befektetőkkel. Végül azt sem, hogy megpróbálták-e behajtani a befektetőkön azt a bő kétmilliárd forintot, amit a koncessziós szerződés értelmében fizetniük kellett volna.

A koncessziót nyerő cég vállalta ugyanis, hogy 2012. július 1-jétől évi egymilliárd forint koncessziós díjat fizet. Ha mégsem fizet, vagy a projektet nem valósítja meg, a szerződést az állam egyoldalúan felmondhatja. Egy 2009-es módosítás szerint, ha fizeti a díjat, akkor a beruházás befejezésének határideje 2015-re csúszhat, de 600 millió forint késedelmi kötbért kell fizetni az államnak – derül ki a lapunk által megismert szerződésből. Mivel egyetlen kapavágás sem történt, az állam jelenleg másfél évi koncessziós díjat és kötbért követelhet a befektetőn, 2,1 milliárd forintot. Hogy miért kerül mégis egymilliárd forintjába az államnak a koncesszió lezárása, komoly kérdés.

Az ügy pikantériája: a King’s Citynek hívott, Sukoróra tervezett projekt ügyében zajló perben a nemzetközi választott bíróság előtt a kormány épp azzal érvel, hogy a régióban bárhová vihették volna a kaszinót a befektetők, vagyis az üzletüknek nem az tett keresztbe, hogy egy állami szerv hibájából végül nem lett az övék a kiszemelt terület. Az Álomszigetet érintő kormányhatározatban viszont az a hivatalos indoklás, hogy a telkek állami visszavásárlásával ellehetetlenül a koncessziós szerződés, hiszen az arra az ingatlanra szólt. Ez szakértők szerint csúsztatás, hiszen a koncessziós szerződések azonos feltételeket támasztanak. Magyarul: a kormány úgy ad milliárdokat az Álomsziget befektetőinek, hogy mindeközben a washingtoni védekezését zúzza porrá. A sukorói befektetők ugyanis azért követelnek százmilliárdot az államon, mert állításuk szerint az nem jóhiszeműen és tisztességesen járt el velük szemben, ellehetetlenítette a beruházást, és ezzel kárt okozott nekik. A kormányhatározat alapján nehéz lenne bizonyítani az ellenkezőjét.

A kormány közparkot álmodik a Hajógyári-szigetre FOTÓ: CIVERTAN.HU

ÖTÖDIK HASÁB

Végjáték

Van olyan ország, ahol a politikai ellenlábas lejáratására minden eszköz bevethető, kampányszempontoknak megfelelően időzítenek eljárási cselekményeket, és addig izzadnak, amíg, még ha gyenge lábakon álló váddal is, el nem ítélnek egy kívánt személyt. Van olyan ország is, ahol eldönti a politika, melyik energiacégből kellene kiszorítani a külföldi befektetőt, és ezért nincs olyan eszköz, amelyet be ne vetnének, nincs az az ár, amit meg ne fizetnének.

És van olyan ország, ahol ez a két folyamat egyszerre zajlik. Olyan is, ahol a kettő össze is kapcsolódik. És van, amikor két ilyen ország szembetalálja magát egy ilyen ügyben.

El tudjuk képzelni, milyen lehet az, amikor Orbán Viktor saját magával tárgyal? És vajon el tudja-e képzelni Orbán, milyen az, ha az asztal túloldalán is ő ül? A fantázia élénkítésére elég figyelemmel követni a Mol–INA-ügy fejleményeit, a magyar befektető kiszorítására tett szívós kísérleteket, az ehhez kapcsolódó Sanader-pert és Hernádi-sagát.

A magyar kormánynak a legnagyobb magyarországi cég érdekeit kellene megvédenie külföldön, ahol minden eszközzel ki akarják szorítani az ottani energiabefektetéséből. Csakhogy ez a kormány inkább tanácsokat tudna adni a horvátnak arról, hogyan kell ezt ügyesen csinálni. Mindaz, amivel hitelesen ki tudna állni a Mol mellett az INA-ért, jószerével a hazai cselekedeteinek a paródiája lenne. Ezek után nem csoda, hogy azt javasolja a Molnak, szálljon ki a horvát cégéből.

Ezzel tulajdonképpen azt mondja, amit a saját, innen kiszorítandó befektetőinek: ha egyszer az állam ki akar paterolni, akkor nem érdemes maradni. Előbb-utóbb úgyis kicsinál. Minél tovább húzod, annál durvább lesz. *(A szerk.)*

Vélemény

Boldog csapdalakók

Uralja a Fidesz azt a maga ásta csapdát, amelyben az egész ország forgolódik – véli Nagy N. Péter. →**9**

Politikai maffiák

Létezik a gyűlölet internacionáléja – állapítja meg Miklós Gábor. →**9**

Orbán és Parragh ismét szemben a felsőoktatás szereplőivel

Orbán Viktort eddig csak kevesen késztették meghátrálásra. Úgy tűnik, a felsőoktatási szféra most ismét ellene szegül. Magyar hangja, Parragh László magára maradt. →**6**

Gondolkodnak a Pető Intézet ingatlanainak hasznosításán?

A kormány folyamatosan tagadja, hogy hasznosítani akarná a Pető Intézet ingatlanait. Pedig a birtokunkban lévő dokumentum szerint valaki ezt tervezi. De ki? →**8**

BERLUSCONI MEGHÁTRÁLT

Egyelőre elhárult az itáliai kormányválság veszélye. Silvio Berlusconi, a koalíciós Szabadság Népe párt elnöke ugyan kedden még a kormány elleni szavazásra buzdította az övéit, de végül meghátrált: tegnap bejelentette, hogy támogatja a kabinet maradását. →**7**

FOTÓ: REUTERS – TONY GENTILE

9 770237 377046 13231